

Pesem nam bodi življenje in življenje ena sama pesem!

Blagor mu, komur je življenje ena sama pesem! Stokrat blagor njemu, čigar najlepša pesem je njegovo življenje samo: Bogu v čast, ljudem v veselje in tolažbo, pa sebi - zakaj ne? - v srečo in zadoščenje! Blagor mu, kdor doseže ta ideal! To se ujema z našo prvobitno naravo in Stvarnikovim pričakovanjem o nas.

S petjem želimo služiti Resnici, Lepoti in Dobroti - večni Ljubezni: z besedili pesmi bi radi olajšali poslušalcem pot do edino veljavne in zveličavne večne resnice. S spoznavanjem melodij svetovne in religiozne pesmi hočemo posredovati doživljanje komaj slutene božje Lepote; po poti resnice in lepote bi želeli nagovarjati poslušalce, da se odločijo za ljubezen večne Ljubezni! Z repertoarjem, s katerim se vam predstavljamo, želimo pri pravljati, proslavljati in spremljati

obhajanje temeljnih in najlepših skrivnosti našega odrešenja.

Zato je vsebina koncertov: sveti adventni čas, božič, velika noč, opevanje Marijinih odlik in milosti prek skladb iz svetovne religiozne klasike in zakladnice slovenskih cerkvenih napevov.

Naši nastopi so duhovno verske narave. Z njimi želimo sodelovati pri novi evangelizaciji naših poslušalcev in našega naroda.

Če bomo s temi pesmimi komu pomagali odkriti plemenitost in pomen življenja, bomo nadvse srečni, ker bo naš cilj dosežen in trud poplačan! Pesem je kot molitev, ne pozna meja.

Naj naša pesem družijo v veličasten zbor, katerega najlepša pesem bo naše življenje samo - v slavo Resnice, Lepote in Dobrote!

(Moto na programu solistov iz Argentine v Sloveniji)

Poročilo o turneji Zbora solistov po Sloveniji

Po koncertu posvečenemu Materi božji v prestolnici Slovenije smo začeli adventno-božične akademije na Notranjskem v Cerknici (11.12.). Kljub velikemu mrazu (zunaj in še posebno na koro!) je nastop potekal z velikim navdušenjem s strani občinstva in tudi naše. V procesiji izza oltarja po glavni ladji smo romali proti koro s pesmijo Dete je rojeno (gregorianski napev). Simbolika odrešenjske luči (sveče v rokah!) nas je spremljala do konca in se razlila med prisotne, ko smo kot romarji delili svečke. Odlomki božje besede iz stare in nove zaveze so spodbujali k meditaciji v notranji prenovitvi in pripravi, v zaupanju v Previdnost, v veselju v Boga in v pričevanju odrešenjskega sporočila.

Beseda je vezala glasbeni del programa, ki smo ga zaključili pred oltarjem z mramranjem melodije Sveta noč.

13. decembra smo se podali na Primorsko v Koper in nastopili v stolnici, kjer je bil prisoten škof Metod Pirih. Velika cerkev (ena največjih v Sloveniji) je bila skoraj polna. Posebnost tega nastopa je bilo navdušeno ploskanje med posameznimi pesmi, saj je program zasnovan kot enota.

Na tej turneji se dvakrat ustavimo pri zamejskih Primorcih. Prvi nastop je bil v Gorici 16.12. v cerkvi sv. Ivana (verski sedež slovenskih Goričanov). Prisrčna cerkev je bila idealen okvir za našo akademijo. Dobro ogrevanje in akustika sta pripomogli k prijaznejšemu razvoju našega dela.

V župnijski cerkvi sv. Kancijana v Kranju (19.12.) je koncert snemal Radio Ognjišče. Gotska cerkev (ena znamenitejših v Sloveniji) je bila polna, kot je bilo polno zveneče tudi ploskanje na koncu, ko so vsi navzoči spontano vstali. Kot v drugih krajih, kjer smo do sedaj nastopali, je mnogo občinstva jemalo s seboj podeljeno prižgano svečko! Lepa simbolika povezanosti, ki se razširja prek cerkvenega praga.

Konec tedna pred božičem je bil še intenziven. Takoj naslednji dan za

Kranjem smo sodelovali dopoldan pri sv. maši v cerkvi sv. Jožefa nad Celjem. V zavodu poleg cerkve smo našli svoj dom. Osebe z g. J. Planinškom na čelu nam je ustvarilo še več kot prijetno vzdušje.

Celjski nastop je bil napovedan pri sv. Danijelu, zaradi premrzle cerkve in neprijetnih orgel pa je bil prestavljen k sv. Jožefu. Peli smo pravzaprav „doma“. Cerkev se preko zakristije drži dobesedno zavoda. V njej imamo večino vaj, tako pevskih kot pri orglah. Zato je bilo vzdušje prav posebnega značaja. Cerkev je bila nabito polna. Prisoten je bil metropolit dr. Franc Rode, ki nas je na koncu pozdravil.

Verjetno najmočnejše doživetje turneje je bilo na predvečer božiča, ko smo dobro uro pred polnočnico prepevali na koro ljubljanske stolnice. Lepo je bilo tudi gledati s kora migljajoče svečke. V sprevedu smo jih polagali na konce klečalnikov. Ustvarjale so vez med korom in oltarjem.

Točno opolnoči smo tudi prisostvovali božičnemu bogoslužju in si prisrčno voščili. Odmevala je v nas malo preje zapevta pesem: „Mi Navidad está metida en el verano... Paz a todos los hombres... en mi tierra caliente y en la que nieva“.

Božični dan smo preživel pri prijateljih v Mengšu. Župnik Matej Zelnik, nečak msgr. Oreharja, nas je prijazno povabil, da smo peli pri večerni maši. Po končanem bogoslužju so se vsi verniki obrnili proti koro in izzvali še nekaj božičnih.

Na Štefanovo smo šli na Jesenice, rojstni kraj pokojne gdč. Mije Markež. Še v Argentini smo se bili namenili, da zaprosimo za mašo, kjer bi mi peli v njen spomin. Nekaj nas je njenih bivših učencev. V družbi njenih domačih smo še kakšno zapeli v župnišču.

V Celju se pripravljamo za nadaljnje nastope. Sredi božičnih praznikov voščimo vsem rojakom v Argentini blagoslovljeno novo leto 1999.

Zbor solistov

Priznanje in pohvala

Proti koncu lanskega leta je nuncij v Argentini, mons. Ubaldo Calabresi, praznoval svojo zlato mašo.

Med drugimi slavi so tudi v sanhuški škofiji pripravili sprejem in počastitev nuncija. Slavje se je vršilo v novi in lepi lurški cerkvi blizu centra San Justa. Povabljeni so bili za to priliko vsi duhovniki iz škofije in tudi nekaj redovnic, vseh skupaj okoli 150. Pri sprejemu je sodeloval Slovenski mladinski pevski zbor San Justo.

Po liturgiji je škof mons. Jorge Menvielle pozdravil nuncija in v kratkem nagovoru primerjal 50 let zvestobe v mašništvu slavljenca z zvestobo Cerkev, ki so jo pokazali Slovenci skozi 50 let izseljenstva, in pri tem pokazal na našo mladino. Omenil je tudi nekaj spominov iz študentovskih let. To je bilo takrat, ko je škof Gregorij Rožman obiskal prvokrat Argentino. Godilo se je v salezijanskem zavodu v Bernalu. Tam je študiralo tudi več slovenskih fantov. Škof je navedel Rožmanove besede, ki so danes

vklesane v oltarju Brezjanske Marije v baziški Marije Pomočnice v Ramos Mejiji: PATRIAM AMISERUNT, FIDEM SERVAVERUNT - Zapustili so domovino, ohranili so vero.

To je častno priznanje Cerkev iz škofije San Justo Slovincem za delavnost in vztrajnost, ki jo po svojih duhovnikih in laikih izkazujejo v okolju, kjer prebivajo.

Škof Menvielle izroča križ nunciju v spomin na 50-letnico mašništva.

Zavrtnjena obnovitev postopka

Okrožno sodišče v Ljubljani je 29. decembra zavrnilo zahtevo za obnovo kazenskega postopka zoper obsojenega škofa dr. Gregorija Rožmana, ki jo je decembra 1995 vložil nekdanji generalni državni tožilec Anton Drobnič.

Senat je zaključil, da novo predloženi dokazi in dejstva v zahtevi za obnovo postopka niso takšni, da bi „sami zase ali v zvezi s prejšnjimi dokazi v pravnomočno končanem postopku povzročili oprostitev obsojenega Gregorija Rožmana ali njegovo obsodbo po milejšem kazenskem zakonu“, kakor je bilo pričakovati.

Generalni državni tožilec Drobnič je zahtevo za obnovo kazenskega postopka vložil 29. decembra 1995. Vloženo zahtevo je okrajno sodišče v Ljubljani zavrnilo 25. septembra 1996, vendar pa je na pritožbo generalnega državnega tožilca višje sodišče v Ljubljani sklep zaradi procesnih kršitev razveljavilo ter zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v novo odločanje. Sodišče je nato obsojenemu dr. Rožmanu postavilo zgovornico po uradni dolžnosti.

V zahtevi za obnovo postopka je generalni državni tožilec navajal kršitve materialnega in procesnega prava, ki kažejo na nesoliden pravni okvir sojenja zoper škofa Rožmana. Vlagatelj se je skliceval na nova dejstva in dokaze, ki so po njegovi oceni takšni, da bi lahko pripeljali do oprostilne sodbe zoper obsojenega Rožmana. Kot nove dokaze je med drugim predložil odgovor škofa Rožmana na obtožbo, ki ga je sestavil leta 1946 in poslal papežu v Rim, in druge oproščevalne dokumente, ki so jih pri obsodbi zakrili, zamolčali ali niso dopustili priči v Rožmanovo dobro (kot npr. mater Toneta Tomšiča, generalnega sekretarja KPS).

Drobnič je odšel, sodišča se počasi nagibljejo na levo ali stojijo, vsaj v sodbah, ki bi koristile desnici, o spravi pa je slišati čedalje manj. Blatenje domobranstva, Cerkev in desnih politikov so čedalje hujše in bolj odkrite. V takem vzdušju ni čudno, da so zavrnili revizijo procesa. Slovenija še vedno ni pravna država, oziroma je čedalje manj.

Nova valuta - Evro

Z začetkom leta je Evropska zveza ustanovila skupno valuto - Evro - ki se lahko postavi ob bok ameriškemu dolarju. Ali se vsaj bo lahko postavila. Nekateri države - Velika Britanija med njimi - pa se tej valuti niso pridružile. Počasi bo nacionalni denar prešel na Evro.

Evro je največji politični korak k integraciji, ki so ga države Evropske zveze doslej storile. Enajst udeleženk se je z novo valuto povezovalo še tesneje kot z vsemi dosedanjimi skupnimi projekti. Dobra stran tega prehoda z ene valute na drugo je, da bo iz 300 milijonov državljanov starega kontinenta naredil Evropejce in utrdil njihovo skupno ideniteto.

Trenutno ni nič drugega kot vsota enajstih nacionalnih gospodarstev s svojimi strukturami in svojimi specifičnimi načini delovanja. Morda bo kasneje v veliki meri zahvaljujoč dinamiki evra postalo celota, kot je to primer v ZDA. Ampak za to potrebuje čas.

Evro bo okrepil gospodarsko odprtost, od podjetij in vlad pa zahteval trdo disciplino, ki bi morala biti dobrodošla za to, da bi denarna zveza delovala.

Takoj v nekaj dneh po novem letu se je Evro utrdil in zrasel v menjalnem obtoku. Če bo šlo vse po sreči, bo valuta 200 milijonov Evropejcev lahko dobro konkurirala v svetovnem merilu. In slovenski tolar?

STRAN 4:

Srednješolski tečaj

Zgodilo se je v Sloveniji...

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

PODPORA SLOVENSKIM ČASOPISOM

Poslanec Slovenskih krščanskih demokratov (SKD) Miroslav Mozetič je v parlamentarno proceduro vložil predlog zakona o dopolnitvah zakona o javnih glasilih, s katerim naj bi Republika Slovenija omogočila redno izhajanje dnevnih, tedenskih ali mesečnih glasil v Sloveniji in zamejstvu. Novica ne razjasni, ali so v to vključeni tudi slovenski časopisi po svetu.

BOŽIČNE VOŠČILNICE

Slovenci so konec leta 1998 po neuradnih kupih okrog dva milijona sto tisoč Unicefovih božično-novoletnih voščilnic. S tem se Slovenija uvršča v sam svetovni vrh po prodanem številu voščilnic glede na število prebivalcev države. V letu 1997 so v Sloveniji teh voščilnic prodali 1.843.000.

MAŠA ZA DOMOVINO

Ob dnevu samostojnosti sta maši za domovino v cerkvi sv. Jakoba na Katarini nad Ljubljano in v mariborski stolnici darovala ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode oziroma mariborski škof Franc Kramberger.

90 LET PIE MLAKAR

Plesalka in koreografinja Pia Mlakar je praznovala 90. rojstni dan. Pia Mlakar je bila rojena (Scholz) v Hamburgu. S Pinom Mlakarjem sta se spoznala leta 1929, ko sta študirala na Koreografskem inštitutu v Berlinu; poslej je bila njuna umetniška pot tesno povezana. V obdobju med letoma 1946 in 1952 je Pia Mlakar delovala v ljubljanski Operi kot baletna solistka, med letoma 1954 in 1960 pa kot koreografinja in vodja baleta. Koreografski opus Pie in Pina Mlakar obsega deset celovečernih in 30 krajših baletov, koreografijo za plesni film Ples čarovnic na glasbo Blaža Arnič in več scenarijev za njune balette. Pia in Pino Mlakar sta prejela Prešernovo nagrado dvakrat, leta 1948 in 1972.

DEVIZE

V letu 1998, od 1. januarja do 31. decembra, se je ameriški dolar po srednjem tečaju Banke Slovenije pocenil za 4,4 % na 161,20 tolarja. Za nekaj manj - 4 odstotke je cenejši tudi britanski funt, medtem ko so se ostale pomembnejše tuje valute podražile. Za približno dva odstotka sta porasli vrednosti nemške marke in francoskega franka (na 96,35 tolarja oz. na 28,73 tolarja). Tečaj za sto italijanskih lir je v dvanajstih mesecih porasel za 0,13 tolarja na 9,73 tolarja. Na vrednosti je pridobil tudi avstrijski šiling, katerega tečaj je zrasel za 0,28 tolarja na 13,70 tolarja.

100 KRANJSKE SPD

Na novega leta dan so kranjski planinci začeli s praznovanjem stoletnice ustanovitve kranjske podružnice Slovenskega planinskega društva. Okrogla obletnica bo sicer sredi julija leta 1999. Prvega januarja se je do planinskega doma na Kališču, pod vrhom Storžiča, povzpela skupina kranjs-

kih alpinistov, markacistov in reševalcev, ki so pri domu pripravili krajšo slovesnost. Nato se bodo prireditve vrstile vsak mesec do julijske 100. obletnice. Glavna prireditev bo meseca maja, ko bodo razvili tudi nov društveni prapor, julija pa bo na Kališču veliko srečanje planincev. Ob stoletnici kranjskih planincev bo Pošta Slovenije izdala posebno pošto znamko z motivom Storžiča. Ob jubileju se bodo spomnili tudi vzpona prvih Slovencev na Mount Everest pred dvajsetimi leti, Andreja Štremfelja in Nejca Zaplotnika.

JE BILO LANI BOLJŠE?

Izidi raziskave javnega mnenja, ki jih objavlja časnik Dnevnik, kažejo, da ob koncu leta le 12,7 odstotka vprašanih sodi, da je bilo to leto boljše kot prejšnje, po mnenju polovice (50,9 odstotka) vprašanih pa je bilo slabše. Med tistimi, ki letos menijo, da je bilo leto zanje slabše, je več nižje izobraženih. Tudi od prihajajočega leta si večina anketiranih ne obeta nič spodbudnega. Leta 1996 je večina vprašanih (38,5 odstotka) menila, da jih čaka boljše leto, manj - dobra četrtina - je bilo tistih, ki so menili nasprotno. Letos samo še 27,9 odstotka povprašanih ljudi pričakuje, da bo prihodnje leto boljše, kot je bilo letošnje.

VERIGARJI

V Pošti Slovenije so 3. januarja praznovali 80 let od izdaje prve slovenske poštne znamke, imenovane tudi *verigar*. Ob jubileju je Turistična zveza Slovenije Pošti Slovenije podelila posebno priznanje za prispevek k promociji Slovenije z našimi poštными znamkami.

LIPICANCI

Italija in Avstrija sta dosegli dogovor o določitvi matične vzrejne pravice za lipicance, in sicer naj bi po novem letu matično vzrejno knjigo vodila Avstrija, ostali rejci v državah članicah EZ pa bodo še naprej vodili svoje knjige, vendar ob spoštovanju pravil, ki jih postavljajo. Avstriji naj bi tako kot nosilci matične vzrejne pravice med drugim določali temeljne značilnosti pasme in preverjali, če ostali rejci izpolnjujejo ta določila. Obenem pa so obvezani vse rejce v državah članicah petnajsterice obravnavati brez razlik ter zagotoviti pogoje za nadaljnji razvoj vrste. Omenjeni dogovor za Slovenijo pomeni, da bo morala svoje pravice v zvezi z lipicanci uveljavljati v postopku približevanja EZ, saj nas zdaj, ko še ni članica EZ, njena pravila in dogovori med članicami ne zadevajo. Ob polnopravnem članstvu v EZ bo Slovenija tako morala predstaviti svoje argumente in se pogovarjati z Avstrijo. Šele če dvostranskega dogovora ne bi bilo, bi v spor posegla Evropska komisija. Slovensko zunanje ministrstvo je slovenska veleposlaništva v Rimu, na Dunaju in pri EZ zadolžilo, da pristojnim organom predajo noto, v kateri se Slovenija zavzema za zaščito svojih interesov pri vzreji lipicancev. V noti je izpostavljena zahteva, da o tem vprašanju ne bi sprejemali nobene odločitve brez aktivne udeležbe Slovenije.

NOV POTRESNI SUNEK - TOKRAT V TREBNJEM

Seizmografi državne mreže potresnih opazovalnic so po seriji šibkih potresnih sunkov na območju južnega dela Krško-brežiškega polja 1. januarja zabeležili še potres na območju Trebnjega. Magnituda potresa je bila 2,5. Intenziteta potresa v nadžariščnem območju v Trebnjem in okolici je bila četrte stopnje po evropski potresni lestvici (EMS).

Srečno volilno leto. Končno smo ga dočakali in sedaj manjka komaj deset mesecev (dan več, dan manj), da se bo odločila usoda nadaljnjih štirih let argentinske politike. Vendar, kljub kratkemu času tega razdobja je še vedno pred nami vrsta neznank, ki ne dopuščajo jasnega pogleda, najmanj pa kakšnega prerokovanja. Omejiti se moramo torej na suho opazovanje; ostalo pride pozneje.

VLADA IN OBLAST

Strokovnjaki argentinke politike so si edini v tem, da sedanji predsednik Menem noče zapustiti oblasti. Ob tem nam prihaja v spomin stara parola iz leta 1973, ko je bilo volilno geslo tedanjega peronizma „Cámpora al gobierno, Perón al poder“ (Cámpora na vladu, Perón na oblast). Stavek je jasen, in marsikateri izmed opazovalcev meni, da ga je Menem povzel in da trenutno njegovi načrti niso usmerjeni toliko v ponovno kandidacijo (čeprav je dokončno nikdar ni izključil) kot v nenehno oblast, pa naj bo na bodoči vladi kak peronistični predsednik ali pa zastopnik opozicije.

Isto meni tudi prvi med peronističnimi kandidati, buenosaireski guverner Duhalde, ki naporno gradi lastno usodo proti predsednikovim načrtom. Zakaj ta nenehna borba med obema peronističnima veljakoma? Če se zopet vrnemo v leto 1973, bomo videli, da je tedaj Perón popolnoma zaupal svojemu kandidatu in vedel, da se ne bo niti vejice odtujil njegovim ukazom. Medtem pa Menem sploh ne zaupa guvernerju in je prepričan, da bi se Duhaldejevo predsedništvo prelevilo v neke vrste „alvearizacijo“, primer radikalnega predsednika Alvearja, ki je med prvim in drugim predsedništvom Yrigoyena popolnoma spremenil smer vladanja proti volji tedanje radikalne vodje. Še več, Menem je prepričan, da Duhalde dela na lastnem političnem projektu, v katerem zanj ni prostora, niti v letu 2003, ko bodo naslednje predsedniške volitve. Menem pa je trdno namenjen, da če mu ponovna kandidatura sedaj dokončno spodleti, mora leto 2003 zanj pomeniti zmagovalni povratek.

Le s tega vidika moremo razumeti predsednikove ofenzive in umike, ko se jasno ne odloči za nobenega izmed raznih „predkandidatov“ in danes blagoslovja tega, jutri onega in z vsilo zapira pot le buenosaireskemu guvernerju. A v teku teh napadov in umikov dobimo vtis, da sta poleg Duhaldeja ostala na bojnem polju le še dva in sicer bivša guvernerja iz Tucumana in Santa Fe, Ramón Ortega in Carlos Alberto Reutemann.

Že pred časom se je Menem odločil za Ortega in sporazum je bil sledeč: če bi predsednik dosegel možnost tretje kandidature, bi ga Ortega spremljal kot podpredsednik, sicer pa bi zavzel mesto predsedniškega kandidata. A čas je pokazal, da Tukumanec ni najboljši kandidat, da bi ga na notranjih volitvah Duhalde lahko premagal in izjalovil celoten načrt. Oči vodstva stranke so se zato začele obračati proti Reutemannu, ki pa je svoj čas jasno izrazil, da odstopa od vsake možnosti predsedniške kandidature. Govorilo se je tudi, da bo za podpredsednika pri Duhaldeju. A tudi iz te muke ni bilo kruha. Vendar ustavimo se nekoliko ob tem možu.

MOČ IN SIJAJ

Pretekli teden je Menem ponovno zatrdil, da ne namerava kandidirati, a istočasno izjavil, da bi bil Reutemann „odličen kandidat“. Vsak drug bi tak namig prijel z obema rokama, a sedanji senator in bivši guverner iz Santa Fe je dejal da „ne bom dovolil, da me izrabljata ne Duhalde ne Menem“.

Morda ga bomo boljše razumeli, če preglejamo njegovo življenjsko pot. Postal je slaven kot izvrsten avtomobilski dirkač formule 1. Svoje uspehe je temeljil na vestnosti, izkušnosti in preračunanju vsake situacije. A nikoli ni postal svetovni prvak, po eni strani, ker je premalo reskiral (seveda tudi nikdar ni doživel hujše nesreče); ko pa je imel možnost, se mu je pri zadnji tekmi izjalovila, zaradi maščevanja lastnika ekipe, ker ga malo prej v neki tekmi ni ubogal.

Se to lahko ponovi v politiki? Doslej vsi dogodki odgovarjajo tem značilnostim. In tudi v sedanjem položaju vidimo, da Reutemann ne reskira, kot bi kdo drugi, in da zavzema stališča napram „gospodarju“, ki se lahko nekoč obrne proti njemu. Vendar ni tajnost, da je Reutemann dopustil možnost kandidature, a postavil določene pogoje. Če jih je predsednik sprejel ali ne, se bo kmalu pokazalo. Res pa je, da senator prejema vedno večjo zaslombo s strani peronističnih guvernerjev, ki zaskrbljeno gledajo nizke uspehe Ortege, a ne soglašajo z Duhaldejemimi spopadi z Menemom.

Buenosaireski guverner s svoje strani trdi, da je Reutemann le „poizkusni balon“ menemizma, ki ne more pristati na dejstvo, da je Menemu pot do tretje kandidature zaprta. Vendar Duhaldeju položaj ni naklonjen. V stranki izgublja vpliv in ima rastoče težave v lastni provinci. Z vsemi silami se upira, da bi notranje volitve v peronizmu preložili od aprila na poznejši čas. Na tej preložitvi pa vztraja Menem, ker hoče pridobiti na času za končni poizkus ponovne kandidature, ali pa za izbiro najboljšega kandidata. Ob tem pa nihče ne omenja predsednikovega brata Edvarda. Vendar ne kaže, da bi ga zanemarjali, ker je adut, katerega Menem vendo lahko potegne iz rokava.

OPOZICIJSKE SKRBI

Še pred časom je bila največja skrb Povezave, kako premostiti notranja nasprotja. In upanje vlade je bilo v skoraj gotovi ločitvi radikalov in frentistov. Danes je popolnoma razvidno, da so opozicijske strane uspešno premostile notranje težave, izvedle zanimive odprte volitve in določile glavne kandidature, ne da bi ustroj Povezave trpel. Imajo kandidate za predsednika (De la Rúa) in podpredsednika (Chacho Alvarez). V provinci Buenos Aires kandidira Graciela Fernández Meijide, te dni pa so se radikali dogovorili, da jo bo kot kandidat za podguvernerja spremljal župan iz San Isidra, Melchor Posse.

S tem zadnjim imenovanjem so izredno bistro rešili vprašanje politične stabilnosti formule. Eden močnih ugovorov proti Gracielu je bil, da nima izkušnje v vladanju. Nikdar ni bila na čelu nikakršne uprave. Zato pa ima njen sedanji spremljevalec za sabo dolga leta izkušnje vodstva predmetne veleobčine, katero je uspešno upravljal več zaporednih dob, in jo ohranil v rokah radikalizma kljub peronistični premoči na področju Velikega Buenos Airesa.

Cerkvene hierarhije sicer ne moremo smatrati za politično opozicijo, a zadnje čase tudi naletava na svojevrstne težave. Pisali smo o vedno ostrejših kritikah nekaterih škofov proti vladi, predvsem zaradi revščine in korupcije. Te dni pa se je zvedelo, da država že tri mesece ne pošlje Cerkvi zadolženih fondov, ki ji po zakonih pripadajo. Ta podpora, zagotovljena v ustavi, znaša letno kakih deset do dvanajst milijonov pesov (ali dolarjev). Običajno se plačevanje te pristojbine zavleče do polovice meseca. Ta zaostanek treh mesecev nekateri tolmačijo kot odgovor na kritike in pritisk, da bi te vsaj nekoliko poenotile. A, kot je že običajno, ta pritisk lahko rodi prav obraten sad.

Slovenci v Argentini

Slomškov dom

BOŽIČ 1998

Ta pristrčni krščanski praznik je bil letos v Slomškovem domu še posebno v znamenju družine. Tako zgornja dvorana, kjer je redno bogoslužje, kot gostinski salon sta bila okusno okrašena (Marcel Brula in sodelavci), kar je ustvarilo praznično vzdušje. Še lepša je bila priprava otrok iz slovenske šole. V adventnem času so izdelali pristrčne božične voščilnice in jih ponudili na prodajo, izkupiček pa darovali za misijone med indijanci, med katere se že nekaj let v počitniškem času odpravljajo fantje in dekleta. Na taborjenju pred božičem so otroci imeli duhovno pripravo na božič in se naučili glasbeni božični prizorček. Po božični maši na sam praznik, ki jo je daroval prelat Jože Škerbec je podpredsednica Doma prof. Neda Vesel Dolenc z izbranimi besedami zaželela blagoslovljene praznike v imenu odbora Slomškovega doma, v imenu odseka Zveze žena in mater pa je voščila predsednica Pavla Kovač Škraba. Nato so bili vsi številni udeleženci povabljeni v gostinski salon, kjer je odbor pripravil skupen božični zajtrk, za tem pa so otroci pod košato lipo na vrtu pristrčno zaigrali božični prizorček (Marcel Brula in učiteljstvo). V večernih urah je bila v Domu še božičnica za mladino, ki sta jo pripravila odseka SDO in SFZ.

BOŽIČNA PRIPRAVA

Otrokom približati božič in odkriti veselo oznanilo, ki izžareva iz jasic, in se skupno pripraviti na ta veliki praznik, je bila vodilna misel Slomškove šole.

Prvič smo se zbrali v soboto, 12. decembra; ta dan smo posvetili molitvi, branju Svetega pisma, pripravi božičnih voščilnic, krašenju Slomškovega doma, petju, vaji igrice in igranju. Naslednji dan so otroci prodajali božične voščilnice, ki so jih z velikim veseljem pripravili, ker so denar

namenili revnim otrokom, da bi s tem vsaj v malem pripomogli, da bi tudi oni lepo preživel božič.

V soboto, 19. decembra, smo se zopet zbrali in že omenjenim dejavnostim dodali še izdelavo božičnih okraskov, katere so otroci odnesli domov. Ta dan so otroci tudi opravili sv. spoved.

Po 17. uri so otroci pod vodstvom Alenke Malovrh pričeli s postavljanjem šotorov, saj smo to noč prespali v Domu. Vse igre in kres, ki je bil višek otroškega veselja, so bile pripravljene v božičnem duhu; kako lepo so zvenele božične pesmi v topli zvezdnati noči!

Drugo jutro smo že zgodaj vstali, ker smo morali pred sv. mašo, h kateri so bile povabljene družine otrok, pospraviti šotore. Božično pripravo smo zaključili s skupnim nedeljskim kosilom, za katerega je poskrbel odbor Slomškovega doma.

Na božični dan in da bi popestrili prazničnost tega svetega dne, so otroci po skupnem zajtrku vsem navzočim predstavili igrice "Sveta noč" in želi velik aplavz in pohvalo.

Ob teh dneh, ki smo jih skupno preželi ob delu, petju, molitvi, igri in so bile naše misli prav posebno usmerjene na druge; lahko rečemo, da smo vsi, ki smo bili del te priprave, začutili iskrico božične radosti.

Pod vodstvom Marcela Brula smo sodelovali Mateja Šmalc, Olgi Bohinc, Lučka Vombergar, Alenka Malovrh, Irena Žužek, Veronika Vombergar, Helena Rode, Kristina Malovrh, Andreja Cestnik, Aleks Cestnik, Jure Cestnik in Miha Vester.

H.R.

SLOMŠKOVA ŠOLA

Slomškova šola je imela zaključno prireditev 5. decembra. Po prihodu slovenske zastave in petju narodne himne, je podala nekaj misli voditeljica šole Saša Omahna. Na kratko je prikazala letošnje delovanje

Bariloche

SKLEP SREDNJEŠOLSKEGA TEČAJA

TRADICIONALNI BOŽIČNI KONCERT

V petek, 18. decembra zvečer je bila v zbornici Stana Slovenskega planinskega društva sklepna prireditev letošnjega šolskega leta. Dijake je najprej kratko nagovorila namestnica ravnatelja Milana Magistra prof. Terezka Žužek, ki pa je nato prosila navzoče profesorje, da tudi oni s svojimi besedami dopolnijo misel o poslanstvu tečaja, ki zadeva tako dijake in njih družine kot profesorje in skupnost. Nato so bila razdeljena spričevala.

Sedanji tečaj obsega dve skupini. V višji sta dva dijaka, ki sta obiskovala tretji in četrti letnik argentinske srednje šole. V nižji pa so bili štiri dijaki iz prvega in drugemu letniku iste šole. Poučevani predmeti pa so bili v primernih stopnjah: slovnica, slovstvo in verouk v obeh skupinah ter zemljepis Slovenije v nižji in slovenska zgodovina v višji skupini. Poučevali pa so slovnico in slovstvo Zdenka Jan, zemljepis in zgodovino Ivan Arnshek, ki ga je nekaj časa nadomeščala Lija Kambič, in verouk dr. Stane Žužek. Pouk se je vršil ob petkih zvečer dve uri in tričetrt od marca do novembra.

šole, navduševala je za vztrajnost ter prosila starše, da naj zlasti med počitnicami otroci več berejo, da si tako pridobijo besedni zaklad. Nato so najmlajši pristrčno zapeli in deklamirali več pesmi o spoznanju udov človeškega telesa, o skratu, o neverici in druge. Tudi skupina starejših otrok je zapela med drugimi venec narodnih pesmi in deklamirala Župančičeve "Žabe" in Ceglarjevo "Mati, domovina, Bog".

Najboljša učenka 8. razreda Gabrijela Vasle je predala zastavo učenkam 7. razreda: Marjani Jakoš, Mileni Čeč in Andrejki Kinkel. Letos sta končala 8. razred Gabrijela Vasle in Niko Cepeda. Katehet msgr. Jože Škerbec in njun razrednik Marjan J. Loboda sta jima izrekla nekaj besed v slovo. Navduševala sta ju za nadaljevanje na srednješolskem tečaju in priporočala,

Nad. na 6. str.

Kot je že običajno, je tudi letos zbor Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche priredil že XXXI. Navidad Coral zadnji konec tedna pred božičem, 19. in 20. decembra zvečer v bariloški stolnici. Kot je znano, je ta zbor ustanovila pred tridesetimi leti Lučka Kralj Jermanova ter ga vodila do leta 1984. Od leta 1987 dalje pa ga vodi rojak prof. Andrej Jan, ki je bil torej odgovoren tudi za letošnji koncert.

Prva točka je kot vsako leto vstop otroških pevcev, noseč sveče skozi glavno ladjo stolnice brez razsvetljave, medtem ko je ostali del pevcev za prezbiterijem zelo občuten pel izbor božičnih pesmi v priredbi dirigenta Andreja Jana.

Prvi del koncerta je vseboval pet Gallusovih skladb in po eno Z. Kodalyja, J.S. Bacha, F. A. Gevaerta in C. Ap Aeron Jonesa, tri v Janovi priredbi - med njimi tudi našo "Bodi pozdravljeno..." - in eno v priredbi E. Cifrea.

Pri drugem delu je pa sodeloval orkester Camerata Nativitatis, ustanovljen pred dvema letoma tudi na pobudo tega zbora, z bariloškimi in čilskimi glasbeniki, pri spevu "Confitebor tibi domine" Domenica Zipolija (1688 - 1726), božičnih jutranjicah "Matinas do Natal" Josėja M. Nunesa Garcíae (1767 - 1830) in pri zaključni pesmi Franza Gruberja Sveta noč, katere prvo kitico v nemščini in nato v španščini zapoje zbor v spremstvu orkestra, potem pa se jima pridruži vse občinstvo s ponovitvijo kitice v španščini. Ta zadnja točka je vedno prav posebno čustveno zelo močno doživetje, ki zajame vse v svetišču in se kar ne da opisati.

Sodelovali so pri koncertu tudi otroci pripravljalnega tečaja tega zbora in tudi nekateri njegovi bivši pevci. Res ubrano izvajanje je občinstvo sproti nagrajevalo z navdušenim ploskanjem; še prav posebej pa ob zaključku je bilo zelo pohvalno. Dirigentu prof. Andreju Janu želimo se veliko takih uspehov in da bi še dolgo mogel doprinesati k kulturni rasti bariloškega območja.

SŽ

MARKO KREMŽAR

OB UVODU V ČRNO KNJIGO

TRILE TOTALITARIZMI STOLETJA

Če skušamo primerjati fašistično in nacistično nasilstvo s komunističnim, kar je predmet nekaterih odstavkov Courtoisove razprave ob pričetku Črne knjige, je prav, da se zavemo, da zla ni mogoče primerjati kvantitativno. Ker ni namen tega obširnega dela kvalitativna, to je filozofska analiza omenjenih idej, ki so prinesle na svet v tem stoletju toliko gorja, se omejimo tudi v tem povzetku na prikaz nekaj najbolj zgovornih dejstev.

"Metode, ki jih je spravi v tek Lenin in sistematiziral Stalin s svojimi posnemalci, ne le da nas spominjajo nacističnih metod, marveč so bile velikokrat celo pred temi." Razlika je bila, da so nacisti izbirali svoje žrtev pod vidikom rase pripadnosti, medtem ko so komunisti uporabljali navadno drugačne vidike. Sovražnik, ki mu niso priznali pravice živeti, ni bil človek druge rase, temveč član določene družbenega sloja ali kot so rekli: razreda.

"Leninistični, stalinistični in maoistični zločini pa izkušnje v Kambodži postavljajo človeštvo - prav kakor juriste in zgodovinarje - pred novo vprašanje: kako naj imenujemo zločine iztrebljanja zaradi politično-ideoloških razlogov; in sicer ne poboja posameznikov ali skupine nasprotnikov, temveč celih izsekov neke družbe? Ali naj

skujemo nov izraz? Nekateri avtorji anglosaksonskega izvora so takega mnenja in so iznašli besedo „politicid“. Ali je morda treba priti do zaključka kot češki juristi, ki imenujejo zločine, zakriviljene pod komunističnim režimom, preprosto 'komunistični zločini'?" (31)

ZAROTA MOLKA

Nato postavlja pisec bralcu in vsemu civiliziranemu svetu nekaj ključnih vprašanj. „Kaj je bilo znano o komunističnih zločinih? Kaj se je hotelo o njih vedeti? Zakaj je bilo treba čakati do konca stoletja, predno je postala ta tema predmet znanstvenega študija? Jasnó je, da je študij stalinističnega in sploh komunističnega terorja v primerjavi s študijem nacističnih zločinov v velikanski zamudi.“ (31)

„Zmagovalci leta 1945 so postavili, povsem legitimno, zločin - posebno genocid nad Judi - v sredo obsodbe nacizma. (...) Izredna pozornost, ki so jo deležni hitlerjanski zločini, je popolnoma upravičena. Je odziv volje preživetih, da pričajo, raziskovalcev, da razumejo, moralnih in političnih avtoritet, da potrdijo demokratične vrednote. Vendar, zakaj tako slab odmev javnega mnenja na pričevanja o komunističnih zločinih? Zakaj zadrega in molk politikov? In predvsem, zakaj „akademski“ molk o katas-

trofi komunizma, ki je prizadeval skozi osemdeset let skoraj tretjino človeštva na štirih kontinentih? Od kod nesposobnost, da bi postavili v sredo analize komunizma tako bistven dejavnik, kot je zločin, množični zločin, sistematični zločin proti Človeštvu? Ali stojimo pred nečem, kar presega moč razumevanja? Ali ne gre prej za zavestno zanikanje vedenja, za strah pred razumetjem?" (32) Odgovor ostaja odprt.

Kljub temu, da avtorju ni nepoznana obsodba, ki jo je izrekel papež Pij XI. tako nad nacizmom kakor nad komunizmom, se zdi, da ne raziše dovolj pojava, ki ga je imenoval Pij XI. že leta 1937 v eni svojih okrožnic, 'zarota molka' o komunističnih zločinih. To ni bila zarota revolucionarjev, marveč je segla v vrhove, kjer mediji svetovih razsežnosti oblikujejo javno mnenje. Morda se bo našel čez čas raziskovalec, ki bo potem, ko bodo objavljene že vse črne knjige, odkril tudi skrite niti zarote molka.

IZPOVEDI IN PRIKRIVANJA

Potem se sprašuje avtor po novjših razlogih za tako avtistično zapiranje pred nečem, kar je sicer na dlani. Nekatere od teh navede: „Najprej je imela svojo vlogo klasična in stalna volja rabljev izbrisati sledove svojih zločinov in upravičiti, kar ni moglo biti prikrito. 'Tajno poročilo' Hruščova leta 1956, ki je prvo priznanje komunističnih zločinov po vodilnih komunistih samih, je tudi poročilo rablja, ki poskuša razkrinkavati pa hkrati skriti svoje

lastne zločine. Kot vodilni član komunistične partije v času posebno močnega terorja skuša naprtiti Stalinu vso odgovornost z izgovorom da je poslušno izpolnjeval ukaze. Da bi zakril večji del zločinov, govori le o žrtvah, ki so bili komunisti, in veliko manj o drugih. Te zločine omiljuje z izrazi kot 'zlorabe, storjene pod Stalinom', da tako opravičuje nadaljevanje sistema z istimi principi, z isto strukturo in z istimi ljudmi." (32)

Morda je prav, da se spomnimo, da se je takrat pričel pojavljati po vsem svetu izraz 'stalinizem', ki naj bi razbremenil stranko komunistov pred morebitnimi obtožbami za pretekle zločine. Pri nas so kasneje pričeli govoriti o strahotah Golega otoka, na katerem so tovariši mučili svoje partijske kolege, še naprej pa so oboji molčali o množičih pobojih, ki so jih zakrili skupno.

Dejstvo, da so od vsega početka arhivi v komunističnih deželah pod popolnim partijskim nadzorom in skrbno zavarovani, lajša storilec zločinov prikrivanje teh dejanj, ugotavlja pisec. Sicer pa, kot vemo, so v teh deželah 'propaganda, tisk, potovanja čez mejo, razglašanja o uspehih režima in celotni aparat za nadzor nad informacijo namenjeni v prvi vrsti prepričevanju, da bi prišla na dan resnica o zločinih. Rabljem ni bilo zadosti, da so svoje zločine skrivali, ampak so na vse načine preganjali ljudi, ki so hoteli o njih poročati." (33) Po tem navaja pisec primere, kako so člani zahodnih komunističnih strank tožili pred fran-

Nad. na 4. str.

SKLEPNA PRIREDITEV SREDNJEŠOLSKEGA TEČAJA

Dne 28. novembra t.l. je bila v Slovenski hiši, kjer deluje srednješolski tečaj, zaključna prireditev ob koncu šolskega leta. Razredniki so dijakom razdelili spričevala, nakar je bila v cerkvi Marije Pomagaj zahvalna sv. maša, ki jo je daroval prof. prelat Jože Škerbec. V dvorani škofa Rožmana pa je bil nato uradni zaključek tečaja z daljšo prireditvijo, kot je že tradicija. Poleg dijakov so bili prisotni tudi starši, drugi sorodniki in pa predstavniki slovenskih šol, ustanov in organizacij. Najprej so se prisotni poklonili argentinski, slovenski in papeški zastavi ter zapeli argentinsko in slovensko državno himno.

Napovedovalec prireditve, arh. Jure Vombergar, profesor zgodovine ter razrednik 2. letnika, je v imenu profesorjev SS-TRMB pozdravil Marjana Lobodo, predsednika osrednjega društva Zedinjena Slovenija, v katerega okviru deluje Srednješolski tečaj, ter ustanovitelja tečaja prof. dr. Marka Kremžarja. Sledili so pozdravi prof. Nedi Vesel Dolenc, ravnateljici tečaja ter vsem sedanjim in bivšim profesorjem in profesorjem; delegatu slovenskega dušnega pastirstva v Argentini, prelato Jožetu Škerbcu; vsem voditeljicam in učiteljicam naših osnovnošolskih tečajev; staršem dijakov, posebno članom Odbora staršev, ki so se skozi vse leto trudili, da je tečaj tudi v drobnih stvareh v redu deloval. Nato je pozdravil dva gosta iz Slovenije, predstavnika Združenja slovenskih katoliških ska-

vtov in skavtinj ter končno dijakinje in dijakke, ki jim je namenjena ljubezen, skrb in trud profesorjev.

Zatem je nagovorila udeležence prireditve ravnateljica tečaja prof. Neda Vesel Dolenc. Povedala je, da je bilo to leto zaznamovano z dvema važnima dogodkoma, s katerima je tesno povezan SS-TRMB: to sta zlati jubilej društva Zedinjena Slovenija, pod katerega okrilje spada Srednješolski tečaj, in pa uspešen sklep postopka za beatifikacijo škofa Antona Martina Slomška. Pozvala je abituriente Tečaja, naj ne pozabijo, da so potomci slovenskega rodu; želela jim je, naj zoré v dobre ljudi, zveste Bogu, svoji domovini in domovini prednikov; pričakuje od njih, da bodo graditelji in soustvarjalci novega sveta, sveta spoštovanja, poštenja, dobrote in pravičnosti. Pri tem naj jih spremlija božji blagoslov in Marijino varstvo.

Kot običajno, so profesorji tudi letos izbrali najboljšega dijaka oz. dijakke vsakega letnika. S tem, ko izražajo javno priznanje najboljšim, bi radi vzpodbudili tudi ostale, da se bolj potrudijo. Želijo pobuditi zdravo tekmovanje ali vsaj prizadevanje za preseganje povprečnosti. Razredniki posameznih letnikov so izročili priznanja in sicer knjige, ki jih je darovalo Izseljensko društvo Slovenija v svetu, katerega vodi lic. Boštjan Kocmur. Priznanja so dobili:

prvi letnik: **Lučka Kinkel;**

drugi letnik: **Martin Urbančič;**

tretji letnik: **Danijel Kocmur in Pavel Zupanc** (dopisni dijak iz San Luisa);

četrti letnik: **Saša Kovačič;**

peti letniki **Saška Urbančič**, ki je tudi prejela slovenski srebrnik, dar dr. Petra Urbanca iz Kanade.

Sledil je obred predaje zastav.

Djak 2. letnika, **Martin Urbančič**, je sprejel papeško zastavo, dijaka 3. letnika, **Danijel Kocmur in Pavel Zupanc**, sta sprejela argentinsko, dijakinja 4. letnika, **Saša Kovačič** pa slovensko zastavo.

Nato so se prisotni poslovili od zadnjega letnika. Ravnateljica in razredniki so jim razdelili spričevala in diplome. Dijaki zadnjega letnika so: **Dani Cestnik, Marija Helena Črnak, Pavel Gerkman, Gizela Grbec, Monika Klarreich, Marko Klarreich, Marjana Kocjančič, Marjan Luna Praprotnik, Cecilija Močnik, Martin Pavlovčič, Damjan Poglajen, Matjaž Ribnikar, Cecilija Šenk, Maksimilijan Šenk, Virginija Štefe, Gabrijel Urbančič, Saška Urbančič, Marijela Urbančič in Andrej Zarnik.**

V imenu abiturientov, ki so odšli letos iz tečaja, je spregovorila in se zahvalila **Saška Urbančič**.

Letošnji petošolci so pripravili pod vodstvom prof. Metke Mizerit almanah z naslovom **„Kje dom je moj“**, katerega so nesli s seboj v Slovenijo na svojem abiturientskem potovanju kot RAST 27 in ga tam razdeljevali. Ob tej priložnosti so ga predstavili navzočim, ga razdelili med profesorje, ostalim pa je bil na voljo po prireditvi.

Napovedovalec je nato prebral zahvalo profesorjem Marjete Šenk v imenu Odbora staršev dijakov srednješolskega tečaja.

Potem, ko so navzoči stali in v tišini pozdravili odhod zastavonoš s papeško, argentinsko in slovensko zastavo, je sledil nastop dijakov 1. letnika, ki so pod vodstvom profesorja žive besede Lojzeta Rezlja pripravili recitacijo Gregorčičeve „Soči“ in

Prešernove „Zdravljice“.

Naslednja točka je bila predstavitev etnografske raziskave, ki so jo opravili dijaki 3. letnika pod vodstvom prof. Mirjam Oblak in tudi pripravili razstavo. Dijaka v narodnih nošah Marjana Modic in Danijel Kocmur sta uvodoma razložila, kaj je etnografija, in se zahvalila Andreju in dr. Nataši Krečič za vso pomoč.

Dijaki petega letnika so tudi v prireditvi prof. Lojzeta Rezlja podali recitacijo treh poezij Franceta Papeža in nekaj odlomkov iz argentinskega epa „Martin Fierro“, katerega avtor je José Hernandez, v prevodu dr. Tineta Debeljaka.

Da se ohrani stara in že tradicionalna študentska navada, so odhajajoči abiturienti predali „ključ modrosti“ kolegom četrtošolcem, za kar so se taisti „primerno“ zahvalili.

Napovedovalec je zatem sporočil, da je bila na zadnjem sestanku profesorjev soglasno izvoljena kot ravnateljica srednješolskega tečaja za leto 1999 letošnja ravnateljica prof. Neda Vesel Dolenc, za kar so ji prisotni izrazili priznanje. Pozdravil je tudi Alenko Jenko Godec, ki je prevzela taistiški posle.

Na koncu je arh. Vombergar napovedal „težko pričakovano“ **počitniško nalogo**. Za vpis v slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka bo potrebno prihodnje leto predstaviti počitniško nalogo z naslovom: **„Škof Anton Martin Slomšek: življenje in delo“**. Naloga mora obsegati vsaj dva lista, oz. štiri strani normalnega formata in pisave.

Arh. Vombergar se je vsem skupaj zahvalil za udeležbo in sodelovanje. Povabil jih je, da za sklep zapojejo Kremžarjevo Osnovno himno „Slovenija v svetu“ in s tem zaključijo slavo. Vse prisotne je povabil, da si ogledajo etnografsko razstavo v vhodnem prostoru, goste in profesorje pa je še posebej povabil na srečanje v jedilnici.

Kdo, kaj, kje, kako, kdaj, zakaj?

Na ta vprašanja mora odgovoriti pisec, ko sestavlja kakšno poročilo. Tako nas je učil Tone Mizerit na novinarskem tečaju, ki ga je priredila Zedinjena Slovenija v okviru Medorganizacijskega sveta. Nanj so bili vabljeni zastopniki vseh slovenskih domov, da bi v nadalje boljše in redno poročali o delovanju in prireditvah svojega okraja.

Prvo srečanje je bilo v soboto, 3. oktobra od 17. do 19. ure v prostorih Zedinjene Slovenije v Slovenski hiši. Tone Mizerit nam je opisal pomen javnih občil v naši skupnosti in da ta odsevajo in oblikujejo kulturo in javno mnenje družbe. Predavatelj je bil blažen med petimi ženami. Potem se nam je pridružil še en kavalir.

V nadaljnjih štirih srečanjih smo pregledali glavne sestavine časopisov: poročilo, intervju, kritika, komentar, uvodnik... Vodi-

telj tečaja nam je kratko in jasno razložil vsakega posebej, nato smo snov popestrili s praktičnimi vajami. Tone nas je pridno zalagal z nalogami, saj najbrž tudi on meni, da se brez muje še čevljev ne obuje. K sreči naloge niso bile redovane (da ne bi zgubili poguma). Pozorno smo poslušali tehne opombe izkušenega novinarja in jih skušali uvesti pri naslednjih vajah.

Tečaj smo zaključili v soboto, 12. decembra.

Tonetu Mizeritu se iskreno zahvaljujemo za čas, dobro voljo in vztrajnost pri vsem delu, ki ga opravlja v zvezi s slovenskim novinarstvom v Argentini. Upamo, da bomo prihodnje leto nadaljevali s srečanji. Lepo pa vabimo še kakšnega vedoželjnega zemljana, da se nam pridruži.

Udeleženci tečaja

ves arsenal s katerim razpolagajo velike moderne države, da posegajo po vsem svetu“, ugotavlja avtor. „Pred tako silo strahovanja in prikrivanja so celo žrtve dvomile, ko je prišel čas, da bi govorile, in niso bile sposobne ponovno se vključiti v družbo, kjer so se šopirili po mili volji njihovi izdajalci in rablji. Vasili Grossman (pisatelj, kateremu so nacisti ubili mater) se spominja tega obupa. Z razliko od judovske tragedije - kjer se je vsa judovska mednarodna skupnost zavezala, da se bo spominjala genocida nad njihovim ljudstvom - je bilo za žrtve komunizma in njihove zagovornike dolgo nemogoče vzdrževati živ spomin na tragedijo, za katero so bile prepovedane sleherne komemoracije ali zahteve po popravni krivic.“ (34)

Ob gornji ugotovitvi se lahko ponovno zavemo pomebnosti vseh spominskih dni, proslav in maš, s katerimi smo Slovenci v svobodnem svetu ohranjali in ohranili zgodovinski spomin na dejstva, ki so jih komunistični režimi hoteli izbrisati iz knjig pa tudi iz zavesti celega naroda.

Konec prihodnjč

Ob uvodu...

Nad. s 3. str.

coskimi sodišči, ljudi kot Viktor Kravčenko in David Rousset, ki so v svojih knjigah poročali o komunističnih grozotah v Sovjetski Zvezi, češ da pišejo neresnico.

Pa tudi drugod po svetu ni bilo dosti drugače. Robert Conquest piše v že omenjenem predgovoru v knjigo „Special Tasks“, da je podobno preganjavico izvajala levica v ZDA „skozi skoraj pol stoletja proti vsem, ki so kogarkoli obtožili, da je sovjetski agent“, in to v nekaterih primerih celo po tem, ko je bilo to sodelovanje že javno dokazano. (o.c. str. XIV) Potemtakem ni nerazumljivo, da presoja še danes svetovno pa tudi domače javno mnenje dejanja komunistov in njihovih nasprotnikov z različnimi merili.

SPOMIN, DOLŽNOST PREŽIVELIH

„Proti osvetljevalcem človeške vesti so komunistični rablji sistematično uporabili

Razstava slovenskih etnoloških območij pri SS-TRMB

Učenci 3. letnika so razstavili narodne noše v živo

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

V novem letu

„Svobodna Slovenija je pred letom dni začela svoj prvi letnik v Argentini v izredno skromnih razmerah. .. Takrat namreč ni bilo v Argentini niti 150 novodošlih Slovencev. Znano pa je vsem, kako sovražno je bilo razpoloženje staronaseljenih Slovencev do nas. Pri vsem tem pa smo bili brez še brez denarnih sredstev.

Bili pa so med nami uvidevni možje, ki so uvideli potrebo po listu. Ti naši dobrotniki so razumeli naša prizadevanja in so omogočili začetek izdajanja lista.

Vemo, da bi novodošli Slovenci večkrat radi materialno še bolj podprli naš list, toda bili so sami v takih začetnih prilikah, da tega niso mogli storiti. Kljub težavam smo vzdržali in zaključili prvi letnik.

Z zadoščenjem gledamo sedaj na preteklo leto. Postavili smo si tudi začetne temelje za razširitev, kar je bila stalna želja naročnikov in prijateljev lista.

Ker je ta želja slov. protikom. beguncev postala že skoraj splošna, smo se odločili

za ta korak in je tako „Svobodna Slovenija“ z novim letom postala tednik.

„Svobodna Slovenija“ naj bo glasnik vseh tistih Slovencev, ki so se proti komunizmu borili, kakor tudi onih, ki so že dolgo po svetu, pa so spoznali ali spoznavajo, da je komunizem največje zlo in nasilje nad posameznikom, družbo, narodom in človeško družbo.

Argentina je doslej sprjela največ slovenskih protikomunističnih beguncev. Ostali so v večjih ali manjših skupinah po vseh delih sveta. Naj bo „Svobodna Slovenija“ med vsemi duhovna vez in posredovalka medsebojnega obveščevanja.

Prepričani smo, da se bodi vsi svobodoljubni Slovenci v Argentini in kjerkoli po svetu še tesneje oklenli svojega glasila, ki bo tudi v novem letu ostalo zvesto svojemu geslu

Svobodi, resnici in pravici.

Svobodna Slovenija, št. 1; 6. jan. 1949

Slovenija in šport

LJUBLJANA - Za najboljše športnike Slovenije leta 1998 so v Ljubljani razglasili: smučarskega skakalca Primoža Peterko, atletinjo Brigito Bukovec, jadralski dvosedež 470 (Tomaž Čopi in Mitja Margon) v ekipni konkurenci med posamičnimi športi ter hokejsko reprezentanco Slovenije med ekipnimi športi. Nagrado za fair play, ki so jo tokrat podelili prvič, je prejel kajakaš Dejan Kralj.

MADONNA DI CAMPIGLIO, Italija - Zmagovalec ekshibicijske smučarske slalomске tekme v Madonni di Campiglio, ki jo je pripravil italijanski športni časnik „Gazzetta dello Sport“, je Slovenec Jure Košir. Drugouvrščenega Italijana Giorgia Rocca je prehitel za sedem stotink sekunde.

LJUBLJANA - Predsedstvo skupnega kandidacijskega odbora treh dežel za zimske olimpijske igre „brez meja“ leta 2006 je na svojem tretjem sestanku v Olimpijski hiši na avstrijsko - italijanski meji ugodno ocenilo nedavni obisk ocenjevalne komisije Mednarodnega olimpijskega komiteja (MOK) in se dogovorilo o nadaljnji dejavnosti. Na sestanku so ugotovili, da je bil obisk izvedencev MOK imenitna priložnost za predstavitev prednosti skupne kandidature, ki so jo vsi trije partnerji tudi uspešno izkoristili. Odmevi iz krogov MOK so ugodni, tako da so možnosti mesta kandidata Celovca, ki predstavlja skupno kandidaturu treh sosednjih regij, po obisku gotovo večje kot so bile pred njim.

Smrt: 22. decembra je umrl v San Martinu **Jože Skale** (78). **Naj počiva v miru!**

Novi diplomanti. Na višjem katoliškem profesoratu CONSUDEC je **Cecilija Erika Grbec** dopolnila študije in prejela naslov „profesora de bellas artes con especialización en dibujo y pintura“. - Na Instituto Superior de Formación Docente N° 18 je dokončala študije **Veronika Berčič** in prejela naslov profesorice telesne vzgoje. - Na medicinski fakulteti državne univerze v Buenos Airesu je promovirala **Silvija Poglačen** ter prejela zdravniško diplomu. - Na ekonomski fakulteti državne univerze v Buenos Airesu je dokončala študije **Marjana A. Grabnar** in prejela naslov „Contadora Pública Nacional“. - Na Escuela Superior de Hotelería v Buenos Airesu je diplomirala **Gizela Klavžar** in prejela naslov v specializaciji „Administración hotelera“. - Na ekonomski fakulteti državne univerze v Buenos Airesu je diplomirala **Anabela Klavžar** in prejela naslov „Contadora Pública Nacional“. Na „Universidad Marina Mercante“ je dokončal študije **Tomaž Alojzij Voršič** in postal „licenciado en Comercio Internacional“. Na državni univerzi v Lomas de Zamora je uspešno dokončala študije **Marjana Šušteršič Rezelj** in postala „licenciada en enfermería“. **Vsem številnim diplomantom naše čestitke.**

Slovenija moja dežela

Koledovanje za sv. Tri kralje

Pred stoletji se je versko življenje kazalo v raznih ljudskih obredih ob raznih važnih obdobjih cerkvenega leta. Tako tudi za sv. Tri kralje. Danes to koledovanje gine razen na Koroškem. Spremenilo se je v otroško veselje.

Včasih so uprizarjali cele prizore: npr., na dom je prišla cela skupina mladih, Herod, vojaki, kralji s spremstvom, pastirji z jaslami itd. nato so zaigrali svetopis-

mski prizor pred Herodom s posebnimi pesmimi. Kralji so počastili Jezusa v jaslicah, Herod je v spomin na pokol nagajal domačim otrokom, potem pa je prišel ponj Satan. Nato so se poslovili in dobili darila.

Danes se samo otroci napravijo v tri kralje, eden si namaže obraz, da je za Boltežarja, naredijo si zvezdo, in nato grejo od hiše do hiše, zapojejo kako primerno pesem in jih zato gospodinja obdaruje.

Zaključek šole na Pristavi

Za konec leta so v šoli Franceta Prešerna na Pristavi sklenili, da postavijo na oder spevoigro o Sneguljčici in v to delo so bili vključeni vsi: otroci, učiteljice in starši.

Zamisel in režijo je prevzela Veronika Vivod, ki je vsakemu šolarju dodelila vlogo. Vsak je na svoj način popestril nastop in pripomogel, da je igra uspela. K temu uspehu so seveda pripomogli še drugi nastopajoči in številni sodelavci za odrom. Na gledališkem listu, ki so ga udeleženci dobili ob vstopu, je kar mrgolelo imen in jih je težko vse naštet.

V glavnih vlogah so nastopili: Alenka Zupanc kot Sneguljčica, Marjan Mavrič kot princ in Snežna Batagelj Klemenčič kot mačeha-čarovnica. Vlogo so ne le dobro odigrali, ampak tudi dobro odpeli, saj so imeli več pevskih vložkov. Tudi Kristjan Vivod kot lovec in Dani Čop kot hudodelec sta svojima vlogama dala osebni pečat. Čeprav nista bila na odru, sta glasova Nadice Kopač Grohar (napovedovalka) in inž. agr. Francija Schiffererja (zrcalo) pomagala pri ustvarjanju pravljicega vzdušja.

Kot rečeno, so vsi šolarji nastopili v najrazličnejših vlogah: vojaki, paži, meglice, rožice, gobice in še dolga vrsta živalic so popestrili odsko sceno na Pristavi. Vendar ni Sneguljčice brez palčkov in vseh

sedem je strumno prikoralo skozi dvorano in z zanosom zaigralo in zapelo.

Veliko je bilo nastopajočih in veliko tudi pomagačev. Naj zapišemo, da je pri klavirju spremljala Anka Savelli Gaser, sceno je narisal Božo Urbančič, za obleke, maskiranje, učenje plesov so skrbele mamice; luči in zvok so upravljali pristavski fantje.

Bil je prijeten večer, poln zadoščenja, da so dolge priprave, skrbi in vaje prinesle tako zaželen uspešen nastop. Navdušeno ploskanje publike je podprlo njihov trud.

Naslednji dan, v nedeljo, 6. decembra zvečer, pa je bil še formalen zaključek šolskega leta. V imenu učiteljstva je spregovorila prof. Marjana Vivod in v imenu učiteljice Nadice Kopač Grohar prebrala zaključne besede v premislek, zahvalo in spodbudo tako staršem kot šolarjem. Seveda se je tudi spomnila pokojne gdč. Mije Markež in se na njen način poslovila od osmošolcev.

Nato so učiteljice poklicale po razredih učence na oder in jim razdelile spričevala. S tem je bil zaključek končan. Ker pa je bil najavljen tudi prihod sv. Miklavža, so prisotni še ostali na Pristavi in počakali na težko pričakovana darila.

GB

Osebnosti

Rojstvo: V družini ing. Andreja Groharja in Nadice roj. Kopač je bil 6. decembra rojen sin **Tomaž Ignacij. Čestitamo!**

Krsti: V cerkvi Nuestra Señora de Lores v San Justu je bil krščen **Avguštin Milan Rovar**, sin Milana in Monike roj. Keršič.

V nedeljo 20. decembra je bil krščen pri Svetogorski Materi božji v Villa Devoto **Tomaž Leon Žbogar**, sin Jurija in Kristine Klavdije roj. Policht; botra sta bila Aleksander Jurij Žbogar ter Marija Silvija Granelli roj. Žbogar. Krstil je župnik iz San Martina Franc Šenk.

V nedeljo, 27. decembra, je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Tomaž Gabrijel Kokalj**, sin Ivka in Anke roj. Smole. Botra sta bila Dimitrij Kokalj in Marta Smole por. Iglič. Krstil je rev. Jure Rode.

V nedeljo, 27. decembra je bil krščen v vikariji El Señor de los Milagros (Morón) **Andrej Valentin Mokorel**, sin Antona in Irenke roj. Fajdiga. Botra sta bila Jože Mokorel in Jelica Fajdiga por. Stariha. Krstil je rev. Jure Rode.

Srečnim družinam iskreno čestitamo!

Mali oglasi

V Bariločah oddajam rojakom sobe s kopalnico, centralno kurjavo in kabelsko televizijo. Alojamiento familiar Yolanda Bačer. Tel (0-944) 25247 - Od 24. januarja dalje: (0-2944) 425247.

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402- Tel. 382-1148

dr. Franc Knaps, dr. Bernard Knaps, dr. Veronika Knaps - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Alfauerte 3351, 1. nadst. „F“, San Justo. Tel. 482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombegar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzziaga - Tel.: 659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel/Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (g. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Slomškov dom

Nad. s 3. str.

da naj ostaneta povezana s Slomškovim domom in njegovim verskim občestvom. Učenca sta dobila spričevala in v spomin na končano osnovno šolo sliko Marije Izselečev ter Slomškovo berilo. V imenu odhajajočih se je Gabrijela Vasle zahvalila vsem učiteljem, ki so ju učili v vseh teh letih.

V imenu odbora staršev se je zahvalila Nežka Ribnikar, nakar so razdelili priznanja med učitelje in starše, ki so med letom bili vedno pripravljeni, da so šolske prireditve lepo uspele.

Letos so poučevale sledeče učiteljice in učitelji: katehet msgr. Jože Škerbec, voditeljica Saša Omahna, Lučka Vombegar, Olgi Bohinc, Mateja Šmalc, Helena Rode, Kristina Breznikar, Meta Vombegar, Helena Oblak, Marjan J. Loboda, Olga Urbančič, Marcel Brula, Alenka Malovrh in Friderik Teraš. Pomagala sta tudi Štefan Godec in Jože Omahna. S pesmijo „Na svidenje“ in odhodom zastav se je prireditve zaključila.

Po kratkem odmoru je Slomškovo šolo obiskal Miklavž. Deklice so zaplesale in zapele pesem „Mi angelci smo mali“, nakar je Miklavž obdaril učitelje in otroke, ki so mu pokazali, kaj so se naučili med letom. Seveda ni manjkalo posrečenih parkeljinov, katerih so se zlasti bali „malo manj pridni“ otroci in ki so nam pokazali, da tudi v peklu znajo plesati rock.

M.V.

Tako se je začelo

Že smo govorili o delu Društva Slovencev (DS) za to, da bi slovenska mladina mogla nadaljevati s svojim študijem. Tako je veliko dečkov in deklic moglo stopiti v zavode kot notranji gojenci...

Toda DS je iskalo še več: možnost za nadaljevanje pouka v slovenskem jeziku in in duhu. Že na seji 11. februarja 1949 je bil razgovor o potrebi ustanovitve lastne slovenske šole, odnosno „samostojnega konvikta ali pa pridruženega kot poseben oddelek“. Na seji 25.3.1949 so spet razpravljali o šolskem vprašanju. Notar Lesar je omenil, da so o tem govorili tudi na seji SKAD-a, in je predlagal, naj bi DS sklicalo sestanek, na katerega bi povabili šolske nadzornike in učitelje, ki so med nami; v imenu SKAD-a je utemeljil zadevo Lesar z besedami: „ker je to splošno narodno vprašanje, naj ga reši Društvo Slovencev“. Predsednik Stare je predložil, naj bi sklicali tudi starše in da naj na sestanku poroča o zadevi prof. A. Orehar... Navsezadnje je blagajnik Lado Lenček predlagal „uvredbo nedeljskih popoldanskih šol po krajih: Paterna, Ramos Mejia in drugod“. Odbor DS je nato poveril Oreharja, naj pripravi besedilo za tiskano okrožnico staršem. Tako so se začeli slovenski šolski tečaji.

(ZBORNIK Zedinjene Slovenije, str. 54)

Dolga pot Romanovov do mirnega počitka

Natančno na dan, ko so boljševiki pred 80 leti pobili zadnjega ruskega carja Nikolaja II. in njegovo družino, so njihove posmrtnne ostanke pokopali v Petropavlovski katedrali v Moskvi.

Bilo je že blizu polnoči tedaj, ko je Jakov Jurovski odločno potrkal na vrata sobe v prvem nadstropju, v kateri je spala carska družina. Odprl je dr. Jevgenij Botkin, družinski zdravnik, ki je z Romanovovimi preživel vseh zadnjih šestnajst mesecev izgnanstva. Ni še spal. Pisal je pismo svoji družini, zadnje v življenju, kot se je izkazalo pozneje.

Jakov Jurovski, ki so mu uralski boljševiki naložili skrb za carsko družino, je potihoma pojasnil, zakaj prihaja tako pozno. Zaradi nemirov v mestu morajo car in njegovi takoj v kletne prostore. Če bi izbruhnilo kakšno streljanje na ulici, bi bilo v vrhnjih prostorih hudo nevarno za vse stanovalce. Botkin je razumevajoče prikimal. Čete belega admirala Kolčaka, ki jih je okrepila še češka legija, so se res nezadržno približevale Jekaterinburgu na Uralu. Grmenje topov je bilo slišati že nekaj dni, noč pred tem pa je začelo pokati tudi že v mestu. Jurovski je zato prosil, naj se carska družina, ki je bila v Jekaterinburgu že 78 dni, čimprej obleče in pripravi za selitev v spodnje prostore.

Čez štirideset minut je bila družina naređ. Nikolaj, ki je takrat štel 50 let, in trinajstletni sin Aleksej sta se opravila po vojaško. Car je zagrabil fanta, ki zaradi hemofilije ni mogel hoditi, in ga odnesel po stopnicah. Za njima je šel ženski del družine: carica Aleksandra ter hčerke Olga, Tatjana, Marija in najmlajša, 17letna Anastazija, ki je v rokah držala svojega priljubljenega španjela Jemmyja. In potem so bili tu še dr. Botkin, carjev služabnik Alois Trupp, caričina spremljevalka Ana Demidova in kuhar Nikolaj Haritonov, ki so prav tako že skoraj poldrugo leto delili usodo Romanovovih.

V carski družini ni bilo čutiti nikakršne

vznemirjenosti in nobenih sumničenj. Začudili so se šele, ko jih je Jurovski pripeljal v golo kletno sobo v kotu hiše, kjer ni bilo nobenega pohištva. V zidu je bilo vsega eno majhno in zamreženo okno.

„Nobenih stolov? Ali ne smemo sesti?“ je jezno vprašala carica, ki ni bila več trdnega zdravja. Zaradi protina, ki jo je še posebej mučil med izgnanstvom, pogosto sploh ni mogla hoditi. Jurovski je ubogljivo ukazal prinesiti dva stola. „Stole hočejo ... Očitno hočejo umreti na stolih ...“ je šepnil eden od stražarjev, ko ga je Jurovski poslal v vrhne prostore. Ko so stola le prinesli, si je enega prisvojila Aleksandra; na drugega je Nikolaj posadil bolnega Alekseja. Hčerke so materi in bratu pomagale z blazinami, ki so jima jih podložile pod hrbet.

Jurovski jih je potem nenadoma začel razporejati ob zadnji steni sobe. Dejal je, da jih mora slikati, kajti po Moskvi se širijo govorice, da so zbežali. Postavil jih je v dve vrsti. Nikolaj je bil v sredini prve vrste, poleg carjeviča. Aleksandra je sedela neda leč od zidu. Za njo so se postavila vsa štiri dekleta. Preostali jetniki so stali za carjem in Aleksejem.

Toda namesto fotografa je v sobo potem planilo enajst mož, oboroženih z revolverji. Pet Rusov in šest Latvijcev. Dva Latvijca sta pred tem odklonila sodelovanje. Bila sta odločno proti, da bi streljala na mlada dekleta. Jurovski je v eksekucijski vod poklical dva manj občutljiva vojaka.

Jurovski se je zatem trdno postavil pred carja. Desno roko je imel v žepu. V levi je držal košček papirja, s katerega je začel brati: „Ker vaši zavezniki ne nehajo napadati sovjetske Rusije, vas je uralski izvršni komite sklenil usmrtiti!“ Nikolaj se je na hitro obrnil proti družini in nato nazaj k Jurovske-mu. „Kaj? Kaj?“ se je z očmi uprl v svojega eksekutorja. Jurovski je na kratko ponovil, kar je ravnokar prebral, nato pa iz žepa

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentin B. Debeljak
Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

e-mail: eslovenia@impasat1.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 70; obmejne države Argentine 105 USA
dol.; ostale države Amerike 120 USA dol.;
ostale države po svetu 130 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto
75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -
Argentina - Tel.: 307-1044 - Fax: 307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

potegnil kolt in carja ustrelil v glavo. Zatem se je v kletni sobi začel sodni dan. Carica in hči Olga sta se hoteli prekrizati, toda gibe rok so jima ustavile krogle. Aleksandra je umrla na stolu, Olga je bila pokončana v enem samim strelom v glavo. Botkin, Trupp in Haritonov so prav tako kot pokončeni padli po tleh. Živi so bili še Aleksej, preostale tri carične in Demidova. Krogle so se kot po nekakšnem čudežu odbijale od deklet, ki so si v steznike všile diamante in druge drage kamne. Alekseja je Jurovski pokončal s strelom v uho. Ko v pištolah ni bilo več nabojev, so se boljševiki nad carsko družino spravili še s kopiti pušk in bajoneti. Kot zadnjo so pokončali Demidovo. Z rokami je poskušala zadržati ostri nož, s katerim se je prebodli skozi prsi...

V sobi, polni dima in vonja po smodniku, je končno zavladala tišina. Kri je bila vsepo vsod, po zidovih in tleh, kjer se je zbirala v lužah. Jurovski je poklical vojake, da so trupla, zavita v rjuhe, hitro zmetali na to vrnjak. Ko je bila soba prazna, so zagledali še majhnega psa, ki mu je nekdo s puškinim kopitom zdrobil glavo. Jurovski je tudi Jemmyja ukazal vreči na tovarnjak. Zelo se mu je mudilo. Tovornjak bi moral biti še pred zoro zunaj mesta. Jurovski je pozneje zapisal, da je vsa „procedura“, poboj in natovarjanje trupel, trajala vsega dvajset minut...

Želimo vsem Slovincem doma in po svetu ter članom in prijateljem uspešno in blagoslovljeno novo leto z upanjem v lepšo in boljšo Slovenijo.

Odbor SDS Argentina

ZA USPEŠNO LETO 1999

Vidimo, slišimo, čutimo.

So nekateri, ki vidijo več. Predvidevajo. Varčujejo.

Varčevati se splača!

Obiščite nas. Našli bomo za vas najbolj ugodno naložbo.

Telefon za vas: 656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

5. januarja 1999

1 dolar	159,85 SIT tolarjev
1 marka	96,41 SIT tolarjev
100 lir	9,74 SIT tolarjev

Tadej Zurec

NAPELJAVA IN POPRAVILA
PLINSKIH IN VODNIH
INSTALACIJ TER KLOAK PO
VSEM VELIKEM BUENOS AIRESU
PROSITE ZA PRORAČUN

Tel. 623-2003 / Cel. 15-526-2202